

mer udpeges af ministeren for kulturelle anliggender, der ligeledes udpeger rådets formand blandt dets medlemmer.«

Af et *mindretal* (Mette Madsen (V), Øllgaard (V), Flemming Jensen (KF) og Gerda Møller (KF)):

7) Nr. 7 affattes således:

»7. I § 8 affattes *stk. 2, 2. pkt.*, således:

»Et af disse medlemmer skal have særlig indsigt i den nutidige kompositionsmusik.«

Af et *mindretal* (Mette Madsen (V) og Øllgaard (V)):

8) Nr. 8 udgår.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Poulsgaard (FP) og Voigt (FP)):

9) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 15 ændres »folketingsåret 1980-81« til: »folketingsåret 1984-85.«

Til § 2

10) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning fra den 1. juli 1981.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det (side 4): »Det ville være ønskeligt, at samarbejdet med hele det storkøbenhavnske område blev yderligere koordineret og effektiviseret«, og ministeren har i et svar på udvalgets spørgsmål 19 skrevet, at »ministeriet så gerne, at Københavns og Frederiksberg kommuner havde nedsat udvalg, svarende til amtsmusikudvalg.« Det fremgår videre af svaret, at »Ministeriet ønsker ikke at lovgive imod kommunernes egne ønsker, men må principielt fastholde, at der må bestå et lige så tæt samarbejde med disse kommuner som med amtsmusikudvalgene.«

Det kan ikke være rimeligt, at de to kommuner, som falder uden for den amtskommunale struktur, skal være mindre forpligtet over for musiklivet end amtskommunerne.

Der bør derfor nedsættes musikudvalg både i amter og i de to hovedstadskommuner, der på én gang skal løse kommunale og amtskommunale forpligtelser.

Til nr. 2

Efter ændringsforslaget udgår forslaget om at lade amtsmusikudvalg blive obligatoriske. Mindretallet fastholder herved amtskommunernes mulighed for at tilrettelægge forvaltningen af deres arbejdsopgaver uden for mange begrænsninger.

Til nr. 3 og 5

Musikskolerne landet over er af meget forskellig karakter, og besparelserne i kommunerne medfører, at der mange steder bliver en skævhed i klientelet i den frivillige musikundervisning, fordi kun børn og unge, hvis forældre har råd til at lade dem deltage, kan få glæde af tilbuddet. Der er desuden en meget stor mangel på kvalificerede lærere både inden for den klassiske musik, den nye kompositionsmusik, den rytmiske musik og folkemusikken. Det er derfor nødvendigt fortsat at sikre, at både musikskoler, sammenslutninger af sådanne, landsdækkende musikundervisning og forsøg inden for musikundervisningen kan søge og få tilskud.

Det er desuden vigtigt at sikre højere kvalitet, større ensartethed og et mere ligeligt tilbud både med hensyn til den frivillige musikundervisning og den videregående uddannelse inden for de forskellige musikgenrer. Den ordning, som ministeren foreslår, med en konsulent i kulturministeriet for et område, der fortrinsvis hører hjemme i undervisningsministeriet, forekommer ikke betryggende. Det igangsatte udvalgsarbejde kan måske nå et acceptabelt resultat, men det er vigtigt så snart som muligt at nå et sådant, og en bemyndigelse til ministeren om udarbejdelse af en bekendtgørelse vil kunne føre til en hurtig realisering af tiltrængte ændringer på musikundervisningsområdet.

Mindretallet beklager i øvrigt, at den forelåede sammenslutning af musikskoler ikke har kunnet realiseres og opfordrer til en gen-drøftelse af spørgsmålet.

Til nr. 4